

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

De Solennitate Dedicacionis Ecclesiae; Ex R. P. Friderico Nauseæ: Antistite
Viennensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

DE SOLENNITATE DEDICATIONIS
Ecclesie; Ex R.P. Friderico Nausea: Amis-
tate Viennensi.

Quam anti-
qua Dedicatio-
nis Eccle-
siae solennitas.
Genes. 28.

Daniel. 9.
Apoca. 19
1. Tim. 6.
Comprob t
eã Christus.

Joan 10.

TEMPLI Dedicatioñe & huius anniuersariam solennitatem ac institutionem non esse recetem, sed omnium planè vetustissimam exploratissimum est; vtpotè quæ primū à Iacobo olim Patriarcha visione præsignata, per Israelitas, Domino mandante, ter in anno fieri celebrariq̃e cæperit. Quæ deinde successione multò longissima in veteri testamento per viros sanctissimos non sine laude & deuotione frequentata fuit & obseruata, vsque ad nouum testamentum; In quo nimirū Christus Rex regum & Dominus Dominantium, y-nigenitus Dei filius, vnicus saluator noster, author omnis boni, satis euidenter dedicatione ipsam, & eius festiuam solennitatem approbavit, confirmavit, sibiq̃e eam esse gratissimā non vna sed multiplici ratione conmonstrauit; tum quia tempore Encaniorum, id est Dedicationis, templum singulariter visitauerit; tum quia ibi sermonem ad populum fundere, diuinitatisq̃e suæ sacramenta pandere dignatus est. Vnde non potest non apertò constare, quàm rectè quamq̃e piè Catholica Ecclesia veritatis columna & firmamentum Solennitates Dedicationis tēpli singulis annis celebrari constituerit; ac in hunc vsque diem toto terrarum orbe seruauerit; vtpotè quæ Instrumenti veteris approbatione, visionis præsignatione solennis comprobetur, confirmetur, quæ visitatione IHESV CHRISTI: nobis exem-

exemplum, quod imitemur, in seipso præben-
tis.

Est autem in præsentia dedicare nihil aliud, *Explicat'o*
quam rem quampiam alicui non modo pecu- *verbi dedit*
liarem, sed & ita propriam facere: ut deinde *care.*
non possit alterius esse, nec nisi ad ipsius solius
vsum fore. Ita Dedicatio tēpli est, qua domus *Dedicare*
ipsa materialis, ita Deo singulariter est conse- *templum*
crata & addicta, ut nullius deinde nisi Dei so- *quid.*
lius dici possit; nec aliud in ea debeat agi: nisi
quod ad illius honorē est; cuiusmodi est, Deo
Opt. pro beneficijs acceptis gratias agere, sup-
plicare, orare, verbum illius prædicare & au-
dire, sacrificia offerre, psallere, sacra ministra-
re sacramēta; & si quid huius est generis aliud,
quod ad sanctitatem illius attinet, quod ad tē-
plum Dei quasi rem peculiarem ipsius perti-
net; dicente ad ipsum propheta. *Domum tuam de-*
eci sanctitudo Domine, in longitudine dierum. Et rectē *Psal. 92.*
nimirum vereque; cum in hoc loco peculiari- *Daniel 9.*
ter ille sit ac habitet, qui sanctus est sanctorū; *Exodi 3.*
de se dicēs ad vnumquemq; in persona Moysis;
Solve calceamentum de pedibus tuis: locus enim in quo
stas, terra sancta est. Cuius præterea sanctitatem,
quæ tribuitur illi per benedictiones Episcopi
in Dedicacione, Dominus etiā in eo declaruit,
quod indignabundus, facto de funiculis fla-
gello, vendentes, ementes, & nummularios
eiecit de templo, mentisq; illorum iuberit
dicens: *Auferte ista hinc & nolite facere domum*
Patris mei domum negotiationis. Scriptum est enim; Do-
mus mea domus orationis vocabitur; vos autem fecistis
eam speluncam latronum.

Ex ijs licet animadvertere, quam horrendē
lii 2 peccent

*Qui in Ec-
clesijs graui-
ter peccent.*

peccent ij, qui vel negotijs prophanis, vel turpibus fabulis, vel inutilibus & ociofis verbis intendunt in templo; vbi velut in quodā profano foro spatiantur. Qui cum verbum Dei prædicatur, oculos in contemplandis mulierum formis pascunt; satanicis inspirationibus præbentes locum; nullus vt fructus ex bono semine iacto colligatur. Qui ministris Ecclesiæ suæ orantes, suæ cantantes, suæ sacrificantes nullo habent in pretio; sed eos perturbant potius ac impediunt. Sed enim quod huius temeritatis est caput, crebrò tales nec temporū nec locorum sacrorum religione vlla tanguntur; atque idcirco non magis quam Iudæi vel Ethnicis: Diuinam maiestatem in templo vsque præsentem suspiciunt atque venerantur. At verò hi præ cæteris (cū damnabilibus multò peccent) magis sunt deplorandi; qui cum ætate nostra odio Ecclesiæ Vaticanæ flagrent, si ante hæc vnquam, nunc suum hæreticum spiritum & barbaricum furorem orbi clarissimè produnt; quando Catholicis templis nullum concedunt honorem, & omne pretiosum auferunt omnemque tollunt ornatum; & spoliandi quidem ac vastandi nullum faciunt finem; veluti rem Euangelio dignam & sanctam peragant, si inter fas & nefas, inter sacrum & profanum nihil discriminis ponant: omnemque cultum diuinum abrogent ac pessundent.

*In Nouis-
ses.*

Nos verò quoties anniuersarius dies templi dedicati recurrit, eandem sacram ædem libenter inuisamus, nostraque vota & quæ maximè petenda ducimus, æterno Deo tunc ardenter offera-

offeramus atque commendemus. Si enim Dedicacionis dies illis qui sub vmbra vixerunt & figura, tã fuit celebris & venerabilis, quantæ nobis debet illa esse celebritati & veneracioni, qui viuimus in luce & veritate IESV Christi? maximè propter mysticam dedicacionem templi spiritualis, quod nos sumus: quam illa significat, & ob eam hæc ipsa potissimum est instituta? Sanè si rem ipsam penitus & huius mysterium paulò diligentius inspexerimus, profectò resciamus dedicacionem sacri templi, nostram dedicacionem significare: qua nos primùm non secus per fidem in sacro baptis- mate Deo sumus ex gentilitate recepti & dedicati, atq; domus Dei materialis; cum & nos ipsius domus simus spiritualis: in qua spiritua- liter per suam gratiam vult inhabitare; cuius quodammodò testis est templum materiale & eius dedicatio.

Sed .n. per eam admonemur nostrę dedica- tionis; qua primùm, vt diximus, sumus ex hoc mundo & à diabolo per fidẽ in baptismo ere- pti, soli q; Deo creatori nostro sic peculiariter appropriati, consecrati & dedicati, vt eius so- lius postea essemus; nec aliud in nobis & à no- bis ageretur, quàm quod sanctum esset, Deo q; gratum: cum domus essemus Dei: quam sancti- tudo nec aliud deceret. Atque hinc est, quod ex Ecclesiæ Catholicæ institutione semper in cu- iuslibet Ecclesiæ Dedicacionis festo legi can- tarique soleat Euangelium de Zachæo; cuius domui, id est, animæ & cordi facta est salus. E- tenim & nos olim fuimus Zachæi, publicano- rum quippè ante fidem & baptismũ principes:

Iii 3 quia

1. Pet. 2.
2. Corint. 6.

Dedicacione
Ecclesiæ
quid doceamur
spiritua-
liter.

Psalm. 92.

Lucæ 19.
Roman. 1.
Ephes. 2.

1. Corin. 3.

quia gentiles & idololatriæ; parui omnino
gratia, magni verò peccati enormitate; donec
ascendimus in arborem sycomorum, quæ fa-
tua dicitur arbor, qualis est (teste D. Paulo)
Christi crux & eius fides; donecque Christus
ipse nos per gratiam suam descendere iussit, &
ad fidem suam vocavit; per quam esset in no-
bis, ut in suo spiritali templo habita-
turus: donec cum eo essemus
regnaturi in templo
cælesti.

MARTY.

